

prosinec 12/2000

Časopis krajské rodiny v New Yorku

ZVONĚ

Milí přátelé,

Dostáváte do rukou poslední číslo ZVONU v roce 2000. Je čas bilancování, čas ohlédnout se nazpět, čas hodnocení. V příštím roce bych rád pokračoval ve vydávání ZVONU tak jak jste byli zvyklí, tj. jedno číslo měsíčně. Budu pokračovat v krátkých zprávách z domova a informovat vás o tom, co se událo, nebo co se bude konat v NY, Washingtonu DC, popřípadě v blízkém okolí. Děkuji za jakýkoliv podnětný nápad a připomínky k vydávání ZVONU. Tak jako v minulosti, vydáváme tento časopis na náklady vašich dobrovolných příspěvků. Pro informaci, jedno vydání, které obsahuje kolem 700 výtisků stojí 170 \$. Díky Bohu a vám máme stále dostatek ve fondu na pokračování distribuce ZVONU. Všem podporovatelům ZVONU děkuji a prosím o podporu i v dalších letech.

Narozeniny Ježíše Krista se přiblížily. Za několik dní zasedneme k svátečnímu stolu. Dary, které si navzájem předáme, nám připomenou velikou a nekonečnou lásku Boží. Boží láska se projevila v největším daru které lidstvo dostalo, totiž v narození Ježíše Krista. Pořád ještě nejsme schopni pochopit tento dar a cele jej přijmout. Celý život se to musíme učit. Ať jsou tyto svátky maličkým krůčkem vpřed v pochopení, kdo to je Ježíš a proč se narodil.

Milí čtenáři, přeji Vám, aby letošní Vánoce byly pro vás radostné, plné pohody a krásných, třeba i obyčejných překvapení.

PS. Pokud to bude pro vás možné, rád se s vámi pozdravím na Štědrý den na mši svaté v 11PM v Astorii.

P. Antonín

Nový rok

J. Porubčan (Novoroční kázání)

před čtvrt stoletím vstoupili na měsíc astronauti a vyfotografovali z něj naši Zemi. Měla tvar půlměsíce a prý svítila modře.

Při pohledu z Měsíce muselo připadat přinejmenším zvláštní, že na ní mohou putovat tak mnohá pevně spojená tajemství hmoty, života, myšlenek i lásky. Neuvěřitelné, že na této planetě žijí malí, podivní tvorové, kteří se nenávidí a vraždí, protože se nedovedou domluvit, komu náleží kolik čtverečních metrů a kdo má na co právo.

Vidět tak Zemi v rozměrech malého půlměsíce uprostřed obrovitánských vesmírných světů, opravdu leccos by se nám muselo jevit jako hrozně, nebo naopak směšně malicherné.

I v těch nejsmělejších románech – stejně jako ve vědeckých úvahách – zůstává člověk vždy tak malý, že nejednou bezradně uvažuje, co by se stalo, kdyby jednou nastala nějaká vesmírná katastrofa a Země, na níž putujeme, by se mu rozpadla pod nohama. To jenom ze svých úzce zaměřených hledisek se chlubíme, co všechno víme, co všechno dovedeme. Z celovesmírného hlediska je to všechno strašně malé.

Představme si, že by nějakí mravenci našli svůj způsob dorozumění a spojení s mravenci za oceánem. Zajisté, z mravenciho zorného úhlu by to bylo fantastické, a kdyby měli to vědomí, určitě by se pochlubili, co všechno dovedou. Ale v celovesmírném dění by to neznamenal víc, než kdyby si vybudovali nové mraveniště. Nepřipadá vám, že je tomu podobně i s námi? Zajisté, dokázali jsme neslýchané věci. Ale co je to ve srovnání s celovesmírným děním? Jaký to má vliv na další běh planet a světů a na tajemství, které se děje mezi nimi a na nich? Když něco objevíme, děláme tím jakýsi krok vpřed, vzápětí však máme před sebou nové neznámé světy, které opět objevujeme. Ta pýcha mravence snad ani za to nestojí. Vzpamatujeme-li se jednou, spatříme, jak jsme nepatrní a jak je hrozně hloupé, postaví-li se na takové planetě člověk proti člověku a se smrtelnou nenávistí v srdci bojuje za svoji píď země, za svoji píď pravdy. Děje se snad kvůli tomu něco? Jsme takoví mravenci, kteří zajisté něco dokázali, ale na rovnováhu ve vesmíru to nemělo pražádný vliv. Ne, nechci zneuznávat člověka, ani jeho vědu a techniku. Je ale principiálně důležité, abychom byli upřímní a pravdiví a uměli se dívat ze zorného úhlu reality celého vesmíru. Proti mravencům máme výhodu (nebo nevýhodu), že mravenci nemají starost o to, jak sladit to, co dělají, s tím, co se děje kolem nich. Nemyslí, a proto se ani netáží. Naše otázka však zůstává otevřená.

Člověk a celé lidstvo se mi jeví jako velická otázka, kterou vydala Země ze sebe na své předlouhé pouti časem. Jaký to má všechno smysl, kam se to všechno řítí? Má to někde hranice? Má to nějaký cíl? Existuje řešení tajemství nekonečné velikosti a nekonečné malosti?

Člověk sám je otázkou země a vesmíru. Otázkou – pouhou otázkou, neboť žádné stvoření mu ji nikdy nezodpoví. Nedále bude putovat po své planetě, bude slavit nové a nové začátky její cesty kolem Slunce, bude slavit Nové roky, nic však nedokáže domyslet, nic zodpovědět.

Už 2000 let s námi však cestuje na naší planetě Bůh. Přišel na ni jako náš bratr. Ten, jenž pokládal základy vesmíru, jenž zná všechny tajemství souhvězdí i galaxií a jenž zná cíl jejich

odvěké pouti, týž Bůh přišel mezi nás, na naši planetu, a cestuje s námi po nekonečných dálkách času a prostoru.

Naše Země zahajuje svůj další okruh kolem Slunce. Kdo ví, kolikátý? Vydáváme se s ní na tuto cestu vesmírem. Hned zpočátku jsme se shromáždili kolem Boha. Cestuje s námi. Věříme v něj a máme jistotu, že dojdeme. On zná cestu i cíl, on ví všechno a má nás rád. To je právě to, co potřebujeme, abychom mohli zahájit nový rok s radostí a slavnostně. Zbývá nám pouze popřát si navzájem šťastnou cestu vesmírem a ustavičné objevování vlastních vesmírných a božských dimenzí, ve kterých se budou všechny bolesti a nesnáze jevit jako něco úplně malého a zanedbatelného.

Přeji vám, abyste dennodenně objevovali něco, co vás bude povzbuzovat, v čem budete nalézat radost a co vám nenechá ani na chvíli zapomenout, že na této vesmírné pouti s námi cestuje Bůh. Kéž v něj věříme víc než sami sobě, než v cokoli jiného. Kéž neseme v sobě dobrý pocit, že jsme nejenom účastníky všech vesmírných tajemství, jimiž nás provází, ale že jsme spolu s Ním jejich osou a vrcholkem. A že nás vede do svého světa, pro který nám vytváří nové poznání, v němž jednou i my pochopíme všechna tajemství vesmíru i tajemství nekonečné velikosti a nekonečné malosti.

Tedy šťastnou cestu, naše krásná Zemi, šťastnou cestu vám, přátelé, a nade všechno pokojné, bezpečné vědomí, že s námi cestuje **Bůh**.

Poslanci Karas a Šulák v New Yorku

24. listopadu se sešli s krajaňskou komunitou a exulanty poslanci českého parlamentu Dr. Jiří Karas a Ing. Petr Šulák. Zvláště Jiří Karas je v zahraničí znám jeho kladným postojem ke krajaňům a k jejich problémům, komunisty ukradeného majetku a vracení českého občanství. Karas podotkl při vysvětlování situace, aby ti kteří žádají o vracení majetku neusnuli po prvním zamítnutí jejich žádosti. Pište na adresy poslanců a senátorů a vlády znovu a znovu. Také se zmínil, že když navrhoval svůj zákon o rehabilitaci, přišlo jenom několik málo dopisů k jeho podpoře. Návrh zákona neprošel díky komunistům ke kterým se přidalo 12 poslanců ODS. (100/54). Karas nedostal ani podporu americké ambasády v Praze. Je vidět, že americké ministerstvo zahraničí nejeví moc zájem podpořit krajaňy žijící v USA. Na příklad navrácení židovského majetku se podařilo díky obrovskému tlaku příslušníku židovských organizací a americké vlády. Česká republika je jediná, která není schopna uzavřít dohodu s Vatikánem, díky neochotě jednat o navrácení církevního majetku. Jako příklad kladné činnosti uvedl úsilí Jiřiny Fuschové z Los Angeles, která vykonala velkou práci ve prospěch krajaňů. I když často zesměšňována, má vliv na rozhodování českého parlamentu. Na otázku pronikání komunistů do dnešní vlády Karas odpověděl, že to není jenom problém vlády, ale i poradců prezidenta a jeho kanceláře.

Tak zvaná sametová revoluce a nevyřešená otázka zákonnosti komunistické strany umožnila komunistům převléct saka, nakoupit továrny za peníze uložené ve Švýcarsku, a tak se stát vrchní vrstvou porevolučních kapitalistů ze souhlasem českého lidu.

Večer s oběma poslanci byl poučný a nezapomenutelný. Díky za uspořádání této schůzky patří generálnímu konzulovi P. Gandalovičovi, presidentu SVU prof. Fryštákoví a majiteli české budov v Astorii BCBSA. Doufejme, že budou pokračovat ve snaze informovat českou komunitu v New Yorku i nadále.

Vyjadrovanie pocitov vo vzťahoch

(Fran Ferder „Word Made Flesh“, preložil a upravil P. Milan Bubák SVD-pokračování z min.číslo, poslední závěrečná část)

Skôr než našu tému ukončíme, pozrime sa ešte na jednu zaujímavú tabuľku, ktorú uvádza psychológ David Richo v jednej zo svojich kníh. Porovnáva v dvoch stĺpčekoch pravý hnev so zlosťou, ktorú si veľmi často pletieme s pravým hnevom. Zlosť, ktorú veľa ľudí praktizuje, a ktorá si oprávnene zaslúžila zlé meno, nevedie k riešeniu ničoho. Jej výsledkom, hoci je vyburcovaná pocitom nespravodlivosti, nie je spravodlivosť, ale ešte väčšie skomplikovanie situácie a často možno definitívne odcudzenie sa jedného človeka voči druhému.

ZLOSŤ (dramatizácia)	PRÁVY HNEV
Ak som pod vplyvom zlosti, potom:	Ak som pod vplyvom pravého hnevu, potom:
človeka, na ktorého som nahnevaný, ohrozujem .	človeka, na ktorého som nahnevaný, informujem , že z jeho strany sa stalo niečo, čo nie je v poriadku a žiadam, aby sme o tom hovorili.
Mojím cieľom je človeka, na ktorého som nahnevaný, umlčať .	Mojím cieľom je s človekom, na ktorého som nahnevaný, komunikovať .
Robím človeka , na ktorého som nahnevaný, zodpovedným za to, čo ja cítim.	Ja sám preberiem plnú zodpovednosť za svoje vlastné pocity.
Je to stratégia, ktorou chcem človeka, na ktorého som nahnevaný, (maskovane a manipulačne) donútiť , aby sa zmenil.	Žiadam, aby sa iný zmenil, alebo aby zmenil svoje postoje, avšak nechám to na ňom , či sa zmení alebo nie (rešpektujem jeho slobodu).
Zlosť (dramatizácia) je násilná, agresívna, bez kontroly, trestajúca.	Pravý hnev je nenásilný , nikdy sa nevymkne spod mojej kontroly (nestratím seba-ovládanie) a nachádzajúci sa vždy v rámci bezpečných hraníc.
Potláča pravé pocity, nie je ochotný ukázať svoju zranenosť a zraniteľnosť.	Pomáha mi, aby som vyjadril , čo v sebe naozaj cítim, a aby som mal odvahu ukázať svoju zranenosť a zraniteľnosť.
Neznesie pocity a emócie iných. Nie je ochotný počúvať stanovisko a argumenty iného.	Je otvorený voči pocitom a emóciám iného a je ochotný druhého človeka počúvať.

<p>Z daného stavu sa nechcem dostať, zotrvávam v ňom a svoj postoj k človeku, na ktorého som nahnevany, prejavujem vo forme trvalej neznášanlivosti, nesympatie a odporu.</p>	<p>Je krátky a po chvíli ho odložím do minulosti s tým, že vec je uzavretá.</p>
<p>Trvám na tom, aby ten iný otvorene uznal, že môj „hnev“ je oprávnený.</p>	<p>Nepotrebuje, aby iný odpovedal. Ja som mu vyjadril svoj postoj a to mi stačí. Aj keď druhému poviem, že by som rád poznal jeho odpoveď či postoj, predsa na tom nenástojím.</p>

„A B C“ HNEVU

“ABC” hnevu je v podstate to, čo sme si povedali, keď sme hovorili vyššie o fyziológii hnevu (stimul, interpretácia..., emócia). Tu je to predstavené vo forme vzorca. Tento vzorec je veľmi dobrou pomôckou pri riešení hnevu (ale aj iných emócií). To, čo je tu hlavné, a okolo čoho sa celý problém nášho hnevu točí, je naše presvedčenie, naše očakávania, naša interpretácia stimulu (**bod B**):

Paradigma

□ Akcia, stimul (otvorený mojej interpretácii).

- Moje presvedčenie interpretuje akciu špecifickým spôsobom.
- Príde k záveru: city založené na presvedčení, ktoré bolo vyvolané situáciou.

Teda: **A: Čo sa stalo**

B: O čom som presvedčený

C: Čo cítim

A nevedie k C. A vedie k B a B vedie k C. Toto nám vysvetľuje, prečo sme si my sami, a nie niekto iní, zodpovední za svoje city.

Príklad:

A: Nevyniesla si dnes smetný kôš, ako to obyčajne robievaš.

(Keď som prišiel domov z práce, nemal som pripravenú večeru, ako mávam obyčajne.

Išla si na stretnutie so svojimi priateľkami, ktoré mávate každý týždeň.

Nedoniesol si mi kyticu kvetov, keď si prišiel z práce, ako to obyčajne robievaš....)

C: Nahneval (a) som sa.

B: Som presvedčený, že si povinná vynášať smeti každý deň.

Očakával som od teba, že mi automaticky pripravíš každý večer večeru.

Nemáš sa čo stretávať so svojimi priateľkami; kujete tam nejaké plány proti svojim mužom.

Zradil si ma. Nemáš ma už rád. Si mi neverný.

Sú moje presvedčenia, názory a očakávania na mieste? Sú oprávnené? Alebo sú to len moje nároky, na ktoré nemám právo? Možno v spomínaných príkladoch sú oprávnené a správne. Možno však nie. **Ak chcem rásť, musím si ustavične preverovať svoje presvedčenia a ich oprávnenosť.** Na to slúži nielen naše osobné súkromné zamýšľanie sa nad svojimi potrebami, presvedčeniami a očakávaniami, ale aj komunikácia a dialóg o týchto mojich presvedčeniach s tými, ktorých sa to týka.

ZVON

Ahojte Hrnčdovi!

Pozdravujeme celú rodinu a hlavne Jirkeovi tiež gratulujeme k narodeninám.

S pozdravom Sikorjakove

Euthanázia v Holandsku (čtk)

Rozhodnutie dolnej komory nizozemského parlamentu o legalizácii euthanázie vyvolalo vo svete rozdielne reakcie. Medzi týmito tento krok odsúdila Vatikán. Jeho hovorca oznámil, že zákon je v rozpore s Medzinárodnou deklaráciou lekárskej etiky, schválenej v Ženeve v roku 1948.

Prvou zemou sveta, kde zákon povolí euthanáziu, je Nizozemsko. Rozhodli o tom začiatkom prosince poslanci dolnej snemovny parlamentu pomery hlasov 104 proti 40. K tomu, aby zákon vstúpil v platnosť, chýba ešte súhlas hornej snemovny nizozemského parlamentu. Ten sa však považuje len za formalitu. Počiatkom budúceho roku tak už nič nebude brániť tomu, aby za súhlasu nevyčítateľne nemocného pacienta ukončil lekár jeho život a utrpenie.

Nizozemský parlament postupoval cestou zákona, cestu provokácie pred časom zvolil penzionovaný americký patolog Jack Keworkian. Za svoj život podľa svojich vlastných slov pomohol zomrieť asi 130 nevyčítateľne nemocným. Natočil preto asistovanú sebevraždu svojho posledného pacienta. Záznam pak odvysílala jedna z amerických televízií. Sedemdesiatletý Keworkian bol loni odsúdený za vraždu. Osvobozen môže byť najdlhšie za 10 rokov. V Nizozemsku nebola lekárska účasť na dobrovoľnej smrti pacienta nič nové. Poslanci vlastne už len zákonom doplnili desiatiletú ticho trpenou prax. Jejich rozhodnutie vzbudilo ostrú reakciu Vatikánu.

Joaquin Navarro Valls, hovorca Vatikánu:

Je to právna norma, ktorá popiera dôstojnosť človeka i zákony ľudského svedomia. Nizozemské právo sa navyše dostalo do rozpore s medzinárodnou deklaráciou lekárskej etiky podepsanou v roku 1948 v Ženeve.

Slovensko má smlouvu s Vatikánom (čtk)

Polsku trvala ratifikácia konkordátu tri roky. Slovenský parlament schválil základnú smlouvu s Vatikánom ani ne za tri hodiny. Poľskí poslanci a senátori sa priali o každé slovo textu a na začiatku hlasovali proti konkordátu. Slovensko je asi katolíckejšie než katolícke Poľsko.

Predstavitelia Strany demokratickej ľavice (SDL) sa zaprisahali, že rozprava bude bouřlivá a že Slovensko smlouvu sotva ratifikuje ešte letos. Ve čtvrtéchní rozprave nakoniec vystúpilo osm poslancov, z toho len jeden ze SDL, a vážnejšie výhrady vči liteře a hlavne duchu smlouvy vlastne vyjádřil jen Peter Kresák za Stranu občanského porozumění.

Oznámení o úmrtí

Dne 10. listopadu zemřela paní **Mary Horak**. Žádoušni mše svatá byla sloužena v sobotu 2. prosince v 9.45 hod. v kostele sv. Anastázie. Paní Mary Horak byla aktivní členkou Československého klubu Manhasset. Odpočinutí věčné ať jí dá všemohoucí Bůh.

Dne 17. listopadu zemřel pan **Boris Richard Janáček**. Poslední rozloučení se zesnulým bylo 25. listopadu ve 13.00 hodin v bazilice Nanebevzetí Panny Marie v Brně – Mendlovo náměstí 1. Odpočinutí věčné ať mu dá všemohoucí Bůh.

Se smutkem v srdci oznamujeme známým a přátelům smutnou zprávu, že v podvečer v neděli 3. prosince 2000 odešla na věčnost naše drahá teta **Mrs. Anastasia Rankin** ve věku 104 let a 2 měsíce. Mrs. Rankin se narodila na Slovensku v Katlovcích (u Trnavy) 13. septembra 1896. Do USA přišla v r.1912. Posledních 6 1/2 let svého života strávila v kruhu naší rodiny. Příčina její smrti nebyla žádná choroba ale sešlost věkem.

Se zesnulou jsme se rozloučili 7.prosince. Pohřební mše byla sloužena v kostele St. John Nepomucene (66th Street, 1st Avenue) na Manhattanu.

Odpočinutí věčné ať jí dá všemohoucí Bůh.

rodina Jelínkova

Na ZVON přispěli:

Dagmar P. Čermáková, Zdenka Rosenberg, Emília Kováčiková, Ferdinand Svoboda, Anna Benáčková, Josef a Olga Chalas, Alena Netík, Anežka Šantorová, rodina Křenčíkova, Ferdinand Svoboda jr., John C. Jangl, Alena M. Pokorna, Radomil a Linda Bartunek.

MŠE SVATÉ O VÁNOCÍCH A NA NOVÝ ROK

2000 – 2001

24. prosince	(NEDĚLE, dopoledne mše svatá nebude)	mše svatá v noci	11PM
25. prosince	(BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ)		10.30AM
31. prosince	(SILVESTR)		10.30AM
1. ledna	(NOVÝ ROK)		10.30AM

Mše svaté odsloužené v minulém období (od 20.listopadu do 10. prosince)

DATUM	ÚMYSL	DÁRCE
21.listopadu	Za zemřelého otce Františka Širokého	děti Jiří a Libuše
22.listopadu	Za zemřelého přítele Václava Kulhavého	Frank Kubernát
23.listopadu	Za zemřelou Mary Fila	family Spisek
24.listopadu	Za Emilii Dolejší	rodina Zahradnikova
26.listopadu	Za zemřelého Štefana Billa	Josef Bill
28.listopadu	Za zemřelého Oldřicha Benáčka	manželka
29.listopadu	Za rodinu Pavla a Marii Topenčíkovu	Anna a George S. Kotrch
30.listopadu	Za Annu a Josefa Zemby	Anna a George S. Kotrch
1.prosince	Za Jana Kováčíka a za rodiče z obou stran	rodina Kováčikova
2.prosince	Za zemřelou Mary Horak	zádušní mše
3.prosince	Za zemřelého Ladislava Vodenku	Emilia Kováčiková
5.prosince	Za rodinu Koryčanovu a Rosenberg	Zdenka Rosenberg
6.prosince	Za zemřelou Mary Fila	Mary A. Otruba
7.prosince 9.AM	Za zemřelou Mary Fila	rodina Křenčíkova
7.prosince 1.PM	Za Anastasii Rankin (zádušní mše svatá)	rodina Jelínkova
8.prosince	Za zemřelou Mary Fila	Barbora Jochova
9.prosince	Za zemřelou Mary Horak	Mary A. Otruba
10.prosince	Za Anežku Tomečkovu, manžela a syna	rodina Tomečkova

Blahopřejeme k narozeninám

Narozeniny v měsíci lednu oslaví:

Denny SZF. Rutar ml. 4. ledna, Ludmila Sedláčková 4. ledna, Marie Munzar 14. ledna, Benedikt Munzar 15. ledna, P. Janiček 19. ledna, Milan Sikorjak 20. ledna, Miroslav Kašpar 22. ledna, Marta Kotyzová 25. ledna, Olga Ludvíková 27. ledna, Naděžda Horáková 27. ledna, Jan Pasáček 29. ledna, Norika Krupka Janík 30. ledna.

Pan **Jiří Hnizda** (MD) oslaví 16. ledna 40 let. Všichni jeho přátelé mu přejí hodně zdraví, přesnou mušku při lovu, a hlavně Boží požehnání pro něho i celou rodinu. P. Antonín

Mše svatá v české kapli ve Washingtonu bude v neděli 7. ledna ve 12.00.

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění ve školní jídelně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 11 hod. ráno u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) Adresa českého kněze: P. Antonín Kocurek PO Box 387, Roslyn NY 11 576
Tel/Fax: (516) 625 2682 Email: anthony57@msn.com <http://www.czechia.com/zvon>

ZVON

ST. MARY'S
PO BOX 387
ROSLYN NY 11576

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO 54

Mr & Mrs Jiri Hnizda
3185 Teapot Dome Dr
Manchester MD 21102-1206

